

[Madsen-Mygdal.]

forslag. Hvad angaar de af Justitsministeren og et Flertal i Udvalget stillede Ændringsforslag, som vi i og for sig ikke har noget at indvende imod, skal jeg, da vi mener, at det Lovforslag, hvortil de knytter sig, er ganske utilstrækkeligt og i Virkeligheden i høj Grad farligt baade for Kreditinstitutionerne og for Staten, anbefale, at man afholder sig fra at stemme vedrørende disse Ændringsforslag.

Christmas Møller: Udvalgets ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom paa, at et Mindretal, nemlig det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen og jeg, ikke har stillet noget Ændringsforslag til Regeringens Forslag og ej heller er Medforslagsstillere eller kan stemme for det af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu omtalte Ændringsforslag. Jeg kan derfor fatte mig forholdsvis kort, idet jeg kan henvise til de Bemærkninger, jeg fremsatte om hele Spørgsmaalet om Ydelse af Betalingshenstand for Ejere af Landbrugsejendomme og Fiskefartøjer og nu altsaa ogsaa Haandværkere, den Gang Sagen var til første Behandling.

Jeg gjorde den Gang opmærksom paa, at man efter hele vor Synsmaade maatte være overmaade varsom med at give et Moratorium, saaledes som der her var Tale om, og vi fremhævede, at det var ganske nødvendigt, at Pengeinstitutioner og de, der i det hele havde med disse Forhold at gøre, fremkom med Udtalelser om, hvorvidt de mente, at et Forslag som Regeringens var formaals-tjenligt eller ikke, og endvidere maatte Udvalget have Oplysning om den Henstand-given, som jo ganske utvivlsomt, uden at Lovgivningsmagten behøver at medvirke, i meget betydelig Udstrækning ydes, ikke blot fra privat Side, men ogsaa af Pengeinstitutionerne.

Med Hensyn til de Spørgsmaal, som man saaledes maatte have Klarhed over, kan man ikke undgaa at lægge Mærke til, at Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg meget tydeligt har udtalt sig imod det af Justitsministeren her anbefalede Forslag; et Flertal udtaler sig imod det, og et Mindretal gør i hvert Fald for en enkelt Paragrafs Vedkommende det samme.

Jeg tror heller ikke, at nogen, som kender det Materiale, som er fremlagt for-troligt for Udvalget fra Kreditforeninger og fra Banker og Sparekasser o. s. v., vil være uenig med mig, naar jeg siger, at det af dette Materiale klart fremgaar, at der i meget stor Udstrækning ydes Henstand fra Pengeinstitutionernes Side, saa vidt de

overhovedet kan det, naar der er Pant i fast Ejendom, altsaa op til de 12 Maaneder, hvori de har den samme Sikkerhed for deres Rente, som de har for Hovedstolen, og at der i det hele vises al den Hensyntagen, som overhovedet vises kan.

Nu er jeg naturligvis klar over, at det Moratorium, som gives fra privat Side, ikke er af samme Værdi som et Moratorium, som gives i Henhold til det Lovforslag, som Regeringen har fremsat, eller i Henhold til Venstres Ændringsforslag. Det er ganske lige til, at i det Øjeblik man giver et Moratorium paa den Maade, at man skal betale Beløbet af over 5 eller 10 Terminer — 10 Terminer tror jeg, der regnes med her —, er det en anderledes Hjælp end det Moratorium, som gives uden Lovhjemmel efter ganske privat Aftale. Men det er for mig ganske klart, at i det Øjeblik man vil gaa videre med at yde Henstand, end man er gaaet ad privat Vej, er det ogsaa nødvendigt, at man ikke krænker Kreditorernes berettigede Interesser. Det kan ikke nytte, man giver et Moratorium, som blot betyder, at man hjælper nogle Debitorer, men krænker Kreditorernes velerhvervede Rettigheder.

Derfor har det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen og jeg stillet os paa det Standpunkt i Udvalget, at hvis man paa den ene eller anden Maade kunde faa Lovgivningsmagten med ind i dette Arbejde, saaledes at Staten ogsaa stillede et Beløb til Raadighed for Ydelsen af Moratorium, saaledes at den Kreditor, som skulde yde det, under visse Betingelser kunde henvende sig til Staten og faa Beløbet udbetalt, vilde vi være villige til at overveje en saadan Fremgangsmaade. Dette har man imidlertid fra Regeringens Side ment at maatte afvise, og vi har derfor ikke ment det muligt at finde Vej frem.

Jeg vil gerne videre sige, at jeg tror, at hvis Regeringen havde vist sig forhandlingsvenlig her, kunde man ogsaa have opnaaet den Lempelse i Kreditpolitikken, som utvivlsomt under de givne Forhold er nødvendig, paa en overordentlig effektiv Maade gennem de Beløb, som kunde være stillet til Raadighed her. Ogsaa dette har man fra Regeringens Side afvist. Det beklager jeg, og vi kan derfor ikke medvirke til Fremme af Lovforslaget.

Angaaende de Bemærkninger, som i øvrigt er faldet, vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke, man kan benægte, at naar der i Dag i Finansudvalget — og mit Parti har jo medvirket dertil — er ydet et Laan til Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse, er det